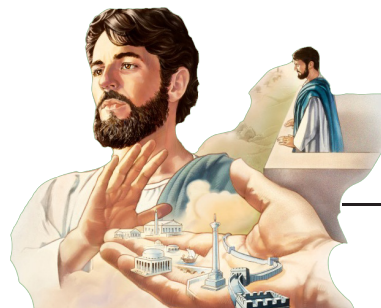

† DUMINICA 1 DIN POST

1 martie 2020 - Sf. Albin, ep.

Învingerea Răului

Postul Mare ne amintește de multe lucruri. Ne amintește de botezul nostru, de începutul vieții lui Dumnezeu din noi. La aceasta se gândesc mai ales catehumeni, care se află pe drumul lor spre botezul care îl vor primi în noaptea de paște. Postul ne mai amintește de păcatul și de slăbiciunile noastre. Ne duce spre o mai mare dependență de Cristos, în această călătorie a noastră spre Săptămâna Sfântă. Și într-un final, ne amintește de nevoia noastră de pocăință, de a muri mai mult pentru sine și de a trăi mai mult pentru Dumnezeu. Toate aceste idei sunt prezente în lecturile de astăzi. Fragmentul din cartea Genezei ne prezintă introducerea păcatului în lume, e începutul căderii și ruinei noastre. Apostolul Paul ne amintește că ceea ce a anulat Adam, Cristos a refăcut, ba chiar mai mult decât era. Textul evanghelic ne vorbește despre faptul că Cristos, pe când era în forma sa umană, pe pământ, a fost ispitit la fel cum suntem și noi acum. El a fost tentat să îl urmeze pe Adam, însă nu a făcut-o. În tripticul său clasic, al lui Cristos și a diavolului, Matei ne învață de modul în care va trebui să îl învingem pe cel rău.

Nimănui nu-i place să stea în păcat, mai ales în lumina devastării ce s-a creat în viețile noastre. Cu toate acestea e indicat să reflectăm asupra lui, mai ales cu începerea acestui Post. Relatarea din cartea Genezei, simbolică cum e, atinge un nerv principal. Fiind asemenea lui Dumnezeu, sau joaca de-a Dumnezeu, e la fel de prezenta acum precum era și atunci. Societatea modernă ține preceptele morale la cel mai de jos nivel. Ispitele lui Isus sunt potrivite și astăzi. Mulți ard tămâie la altarul drogurilor, sexului și alcoolului. Egotismul pur este motivul ce se află în spatele a ceea ce e etichetat ca ambiție și inițiativă. Iar în dorința de putere și bogăție, principiile etice dispar cu desăvârșire. Toate acestea sunt idolatrie într-o formă sau alta. Puțini sunt cei care reușesc să scape de viclenia ei. Lecția din textul evanghelic de astăzi e aceea de a ne ocupa de ispite cu repeziciune și cu efect. Viața trăită în Cristos înviat e cea care ne împuternicește să facem aceasta.

Păcatul Romanilor continuă și astăzi să își găsească prada. Nu există nici un motiv din cauza căruia să devenim morocânoși sau plini de vină în ceea ce privește păcatul. Însă reflecția asupra devastării pe care o creează e plină de ajutor. Ține o oglindă de-asupra vieților noastre, care ne determină să reevaluăm relația noastră cu Dumnezeu. Și, mai presus de toate, după cum spune destul de clar și apostolul Paul, ne face conștienți de abundența iubirii lui Dumnezeu. În paralela Adam-Cristos, vedem că tot răul din lume nu poate învinge bunătatea lui Dumnezeu. În Cristos putem să ne ocupăm de păcat. Iar asta ar trebui să ne dea curajul necesar.

LECTURA I

Crearea protopărinților și păcatul.
2,7-9; 3,1-7

Citire din cartea Genezei

Domnul Dumnezeu l-a plăsmuit pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și omul a devenit ființă vie. ⁸ Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, și l-a așezat acolo pe omul pe care îl plăsmuise. ⁹ Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni de mâncat, pomul vieții în mijlocul grădinii și pomul cunoașterii binelui și răului. ^{3,1} Șarpele era cel mai viclean dintre toate animalele câmpului, pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Și a zis către femeie: „A spus cu adevărat Dumnezeu să nu mâncați din niciun pom al grădinii?” ² Femeia i-a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din roadele pomilor din grădină; ³ numai din rodul pomului din mijlocul grădinii a zis Dumnezeu: «Să nu mâncați din el, nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți!»” ⁴ Și șarpele a zis către femeie: „Nicidecum nu veți muri! ⁵ Dar Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”. ⁶ Și femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut ochilor și că pomul era de dorit, ca unul care dă înțelepciune și a luat din rodul lui, și a mâncat și i-a dat și bărbatului care era cu ea și a mâncat și el. ⁷ Și li s-au deschis ochii amândurora și au cunoscut că erau goi; au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut acoperăminte.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 50(51),3-4.5-6a.12-13.14 și 17 (R.: cf. 3a)

R.: Ai milă de noi, Doamne, căci am păcătuit!

³ Ai milă de mine, Dumnezeule, după marea ta bunătate, și, după mulțimea îndurărilor tale, șterge fărădelegea mea!

⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu! **R.**

⁵ Căci recunosc fărădelegea mea și păcatul meu stă pururi înaintea mea.

^{6a} Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuit și ce-i rău înaintea ta am săvârșit. **R.**

¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu!

¹³ Nu mă alunga de la fața ta și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine! **R.**

¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și întărește-mă cu duh binevoitor!

¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele și gura mea va vesti lauda ta! **R.**

LECTURA A II-A

Unde s-a înmulțit păcatul, s-a revărsat cu prisosință harul.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 5,12.17-19

Fraților, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și, prin păcat, moartea și astfel moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit... ¹³De fapt, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu este imputat cât timp nu este Legea. ¹⁴Totuși moartea a domnit de la Adam și până la Moise chiar și peste cei care nu păcătuiseră după exemplul căderii lui Adam, care este chipul celui care are să vină. ¹⁵Însă darul nu este la fel cu greșeala: căci dacă prin greșeala unuia singur au murit cei mulți, cu atât mai mult harul lui Dumnezeu și darul harului unui singur om, Isus Cristos, a fost revărsat cu prisosință asupra celor mulți. ¹⁶Și darul nu este la fel cu ce a adus acel „unul” care a păcătuit, căci judecata de la acel unul a dus la condamnare, pe când harul, de la multe greșeli, a dus la justificare. ¹⁷Intr-adevăr, dacă moartea prin greșeala unuia singur a domnit din cauza unuia singur, cu atât mai mult cei ce primesc cu prisosință harul și darul justificării vor domni în viață prin unul singur, Isus Cristos. ¹⁸Așadar, după cum prin greșeala unuia singur condamnarea a ajuns la toți oamenii, tot la fel, prin actul de dreptate al unuia singur, a ajuns la toți oamenii justificarea care dă viață. ¹⁹Intr-adevăr, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot la fel, prin ascultarea unuia singur, cei mulți vor fi făcuți dreți.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 4,4b

Nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu.

EVANGHELIA

Isus postește patruzeci de zile și este ispitit.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 4,1-II

În acel timp, Isus a fost condus de Duhul în pustiu ca să fie ispitit de diavol. ²După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, în cele din urmă i s-a făcut foame. ³Apropiindu-se, Ispititorul i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, spune ca pietrele acestea să devină pâini!” ⁴Dar el, răspunzând, i-a zis: „Este scris: «Nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu»”. ⁵Atunci diavolul l-a dus în cetatea sfântă, l-a așezat pe coama templului ⁶și i-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, căci este scris: «Le va porunci îngerilor săi cu privire la tine și te vor purta pe mâini ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră!»” ⁷Isus i-a zis: „Din nou este scris: «Nu-l vei ispiti pe Domnul Dumnezeul tău»”. ⁸Diavolul l-a dus apoi pe un munte foarte înalt, i-a arătat toate împărățiile lumii și gloria lor ⁹și i-a spus: „Îți voi da toate acestea dacă vei cădea înaintea mea și mă vei adora”. ¹⁰Atunci Isus i-a spus: „Pleacă, Satană! Căci este scris: «Pe Domnul Dumnezeul tău îl vei adora și numai lui îi vei aduce cult»”. ¹¹Atunci, diavolul l-a lăsat. Și iată că veneau îngeri și îi slujeau!

Cuvântul Domnului

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

Acum, când ne aflăm la începutul acestui drum al Postului Mare, să îl însoțim, în spirit pe Isus, în deșert, petrecând și noi, următoarele șase săptămâni în rugăciune, post și caritate, pregătindu-ne pentru celebrarea misterului Pascal. Să spunem împreună:

R. Tu ești forța și speranța noastră!

- Pentru sfântul nostru părinte papa, ca să poată să ne convingă de nevoia noastră de Dumnezeu, de valoarea dăruirii-de-sine în caritate, și de o credință tot mai puternică ca bogăție a noastră veșnică. **R.**
- Pentru lideri noștri civili, ca ei să ajute, prin legile și practicile lor, la hrănirea spirituală și spre binele material al tuturor cetățenilor lor. **R.**
- Pentru noi înșine, casele și locurile noastre de muncă, ca să putem practica mai mult, iubirea, credința și încrederea în Dumnezeu prin toate încercările, suferințele și dificultățile, câștigând astfel coroana vieții. **R.**
- Pentru tineri noștri, ca să nu se lase prinși în cursa după avere, putere, faimă și plăcere cu orice preț, neglijând astfel slujirea umilă a lui Dumnezeu și a celor din jurul lor. **R.**
- Pentru cei bolnavi, ca ei să vadă valoarea în suferința de neevitat, și să o ofere, asemenea lui Cristos, spre mântuirea lumii. **R.**
- Pentru cei răposați, mai ales pentru cei dragi ai noștri care au plecat dintre noi, ca prin rugăciunile și sfintele Liturghii oferite pentru ei, să poată intra mai repede în casa Tatălui veșnic. **R.**

Tată ceresc, tu mereu răspunzi celor care te cheamă în rugăciune. Împlinește-ne, te rugăm, toate nevoile din timpul acestui Post sfânt, și fă-ne totodată tot mai conștienți de ceea ce tu ai făcut pentru noi. Așa te rugăm prin Isus Cristos Domnul Nostru. Amin

